Incessus mollior foeminarum vel cum phoenicopteri motu comparatur, vel etiam cum gracili ramorum vento agitatorum commotione (v. Wilson. ad Meghad. p. 83. Motenabb. p. 55.).

7. Omnibus sensibus, quibus sextum internum मृत: addunt Indi, pergratam esse puellae venustatem. In vocabulo दृष्ट्येषु inter res videndas ut C. et Schol., variant Codd. Vulg. इष्ट्येषु A. दृष्ट exhibet; प्रेम्पा pro प्रेमप्रसन् scripsimus Scholiastae auctoritate, quamvis ferri potest Vulg. प्रतने ventilatio A. C. et postea स्पर्प्रेषु A. Schol. erroneae lectiones sunt; sphalmata typographica tacite correximus. De epitheto मृगदृक् vid. ad Chaur. 19. — स्रोष्ठपञ्च surculus labiorum, quo nihil est frequentius, os purpureum indicat, unde cum जिल्ला, Bryonia grandi, labia comparantur (Wils. ad Meghad. p. 155.) cf. Kāvyaprak. p. 167.:

बिंबीष्ठ एव रागस्ते तन्वि पूर्वमदृश्यत । म्रधुना हृद्ये उप्येषु मृगशावाचि दृश्यते ॥

Horum nectar τ is ε τη collaudant in suaviolo describendo omnium gentium poetae (cf. Cantic. 4, 11. ad Motenabb. p. 53.): Theocrit. (8, 83.) άδύ τι τό σόμα τοι — ἢ μέλι λεί-χειν, (20, 26.): τὸ σόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον. Sosipater Epigr. 3.: Εκμαίνει χείλη με ξοδόχροα, ποικιλόμυθα, Ψυχοτακῆ, σόματος νεκταρέε πρόθυρα. Catullus 99, 2. suaviolum dulci dulcius ambrosia; Petron. frag. p. 668. mellea purpureum depromunt ora ruborem, et sic porro. चित्रम: (v. vs. 2.) idem fere quod चिलास: ut exemplo docetur Sāhityad. p. 59., tum pulchritudinem in genere significat, Vaijayantīkosha (Kirāt. 4, 3.): चित्रम: संप्रावे आन्ती प्रोभावां च ॥ id. Sisup. 15, 94.

s. Verba स्वल , खल ut A. C., चल ut B. sensu conveniunt (चलन), conservavimus lect. vulgarem quam et Scholia tuentur, quae प्राञ्दायमानानि बलवानि interpretantur. Cod. B. praeterea pro रवाहत scribit परातित ex interpretamento; lectionem eiusdem in fine सद्धाचिपातैः facile praetulerim. विश्वस्त securus Edit. in वित्रस्त perterritus mutavi, iubentibus membranis omnibus et sententiae nexu, sic vs. 67. अत्रस्त audax de tali oculo; cf. Mâlatî p. 73. et Utt. Ram. Char. p. 56. त्रस्तकहायनक्रेगविलोलदृष्टि: । De armillis et compedibus Veterum vid. Bartholini schedion Amstelod. 1676. Armillae vel sunt Βραχίονα vel ψέλλια sive περί της καρπής των χειρων περικάρπια apud Indos ex margaritis frequenter constantia, cf. Curt. 9, 1. de rege Indorum: lacerti quoque et brachia margaritis ornata erant; saepius ex ebore facta. Compedes apud Hebraeos catenulis erant coniuncta (v. Gesen. ad Ies. 3, 20.) vel etiam tintinabulis praedita, quales Romae olim gestasse libertinas idem Bartholinus pluribus docuit. Harum strepitus h.l. कंकार appellatur (coll. Schol. Nalod. 2, 60.), vocabulo apud Amarum omisso et de susurro apum, ut videtur, proprio (cf. Sring. 97. Nalod. 2, 43.). Similem fere sonitum flamingo ad amorem excitandum emittit, unde perisphyris simpliciter इंसक vocatur et frequens inter utrumque sonum comparatio inducitur, cf. Ritusanh. 1,5.: सुनू पुरे: पदे पदे इंसहतानुकारिभिः 4,4.: नू पुरेर इंसहतं भविद्धः Kiratarj. 10, 4. Nalod. 2, 24. Ex Indralok. 5, 12. पादी किंकिणीकिनी vel tironibus noti, cui adde